

Kapital og sine opsparede Penge. Og man kunde gaa videre og lægge en Spærre derpaa efter tysk Forstand; det vil med andre Ord sige, at man indrettede det saaledes, at en vis Del af Kapitalen skulde være paa danske Hænder. Og i den Maade, man indrettede det paa, kunde man følge den Plan, som for nylig er gennemført ved det nye, store, tyske Statslaan, at man gav de Indlændinge, som ved Tegningens Udbydelse tegnede Aktier, Adgang til en noget bedre Kurs, naar de samtidig forpligtede sig til at lade deres Aktier indskrive i en Bog med den Virkning, at de Aktier, der vare indførte i denne Grundbog, ikke med Retsvirkning kunde afhændes i f. Eks. 20, 30, 40 eller 50 Aar. Der er sikkert Penge nok, tilstrækkelig flydende Kapital, her i Landet til at rejse de Penge, navnlig naar man, som sagt, vil gaa ned til at tage de smaa Sparere med, og saa vilde det i Ordets egentligste Forstand blive det, det skulde være, et Nationalforetagende.

En Sikkerhed enten paa den ene eller den anden af de af mig antydede Maader for, at man gør det, som er den væsentlige Grundbetingelse for, at man skal have Lov til at paastaa, at der her er Tale om et Nationalforetagende, nemlig, at man, menneskeligt set, sørger for, at Kapitalen bliver paa danske Hænder, finder jeg altsaa ikke i det nu foreliggende Lovforslag, og derfor kan jeg ikke give det min Stemme. Jeg kan ikke heller stemme imod det, dels fordi jeg ikke vil hindre disse Mænd i at udføre de Planer, de have i Sinde, dels og navnlig, fordi det jo ikke endnu er alle Dages Ende. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har allerede været inde paa Antydninger i saa Henseende, og det vil jeg gerne have Lov til at slutte mig til, at naar Koncessionsøgerne blive til Koncessionsindehavere og disse i kommende Tid skulle til at stifte Aktieselskabet, saa er det muligt — Haabet beskæmmer i hvert Fald ingen —, at vi have en anden og bedre Finansminister, der forstaar at gøre gode Forretninger, og saa er det muligt, at Staten køber Halvdelen eller lidt over Halvdelen af Aktierne. Det er den ene Side af Sagen. Den anden er den, at selve denne Tanke, der er kommen frem fra de eventuelle Koncessionsindehaveres Side om Vigtigheden af at gøre alt, hvad de kunne, for at Kapitalen placeres i Danmark og forbliver paa danske Hænder, kan tages til Følge, naar den saaledes er fremsat offentlig.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den ærede sidste Taler (Schovelin) vendte tilbage til den principielle Debat om dette Spørgsmaal; jeg skal ikke følge ham i saa Henseende. I Udvalget har man søgt baade at tigge og true den højtærede Finansminister til at gaa med, men det har alt sammen været spildte Ord og Raab i Ørkenen. Finansministeren har ikke villet høre, og der er ingen Grund til at tale om dette mere. Jeg vil dog gerne sige et Par Ord, før Lovforslaget forlader dette Ting, selv om disse Bemærkninger ikke knytte sig direkte til Lovforslaget. Da den danske Rigsdag forkastede Salget af de vestindiske Øer, udtalte den daværende Konseilspræsident, det nuværende ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), at nu maatte man opfylde de Løfter, der vare givne under den Debat, og disse Løfter havde to Formaal. De Løfter, der vedrørte det ene Formaal, vare givne af private, og saa vidt jeg kan se, have disse opfyldt, hvad de lovede overfor de vestindiske Øer. De have oprettet en Dampskibslinie og et Plantageselskab, der arbejder med en ret betydelig Kapital. Derimod har Staten efter min Mening ikke opfyldt de Løfter, der fra dens Side bleve givne, den Gang man behandlede denne Sag. Da vi i 1906 havde en hel Række vestindiske Lovforslag til Behandling i Rigsdagen, blev der af det daværende Medlem for Københavns 10de Valgkreds, afdøde P. Knudsen, foreslaaet en Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Dette Forslag indeholdt en hel Række Bestemmelser, der havde til Formaal at ophjælpe Øerne og skaffe Befolkningen Fordele. Forslaget blev forkastet, og de Lovforslag, som vi vedtog i 1906, have i Virkeligheden ikke givet Befolkningen derovre nogen Fordel af Betydning, da de i det væsentlige gik ud paa at skaffe den danske Statskasse Lettelser.

Jeg mener, at naar dette Lovforslag bliver vedtaget af Rigsdagen og føres ud i Livet, gælder det i endnu højere Grad end før om, at der kommer til at bestaa et godt Forhold mellem Befolkningen paa de vestindiske Øer og Danmark. Derfor mener jeg, at den danske Regering har Forpligtelser til i alle Tilfælde at lytte til enkelte af de Krav, der i sin Tid bleve stillede af Befolkningen derovre. Jeg skal ikke her gentage, hvad disse Krav gik ud paa, jeg nævnedes det ganske kort ved anden Behandling. Der forelaa den Gang Andragender eller Adresser fra store Dele af Befolkningen derovre, som bl. a. gik